

244 Így köszöntötte Budapest az új esztendőt

Ismét elbúcsúztattunk egy esztendőt, s vidám ünnepléssel fogadtuk a helyébe lépő fiatal új évet. Igaz, öregebbek lettünk egy évvel, de ismét gazdagabbak sok szép élménnyel, sikerrel, melyre évtizedek múlva is szívesen emlékezünk majd vissza. Az eredményekben gazdag esztendő megérdemelt, vidám búcsúztatásra, az új év köszöntésére. Budapest hatalmas bálteremmel alakult. Az „előszilveszter” már a délutáni órákban megkezdődött: a hivatalokból, üzemekből kiáramló dolgozósereg, mielőtt hazaindult, kollégákkal, barátokkal koccintott az új év sikerére.

Valódi csókot kapott az alkéményseprő már a kora esti órákban Budán, a Hársfa családi-kisvendéglőben

Fél 10: minden hely megtelt

Már a kora esti órákban megkezdődött a „felvonulás” a szórakozóhelyek felé és 8-9 óra tájban már a szilveszterező népes, vidám csoportjai töltötték meg az utcákat. Voltak, akik csomagokkal megrakodva, „itallszállítmányokkal”, finom falatokkal tartottak barátaikhoz, rokonokhoz, ahol „házi-murit” rendeztek. A közönség más része hosszú sorokban állt a szórakozóhelyek előtt, melyeknek kapui 9 órakor nyitak meg a szilveszteri sereg

előtt. Pillanatok alatt benépesedtek az éttermek, cukrászdák, bárók, s fél tíz tájban már majd mindenütt kiakaszthaták volna a táblát: a szórakozóhelyeken minden hely foglalt. Mintegy 1500 vendéglőt, eszpresszót, cukrászdát vettek birtokukba a szilveszterező és körülbelül 200 helyen rendeztek üzemi mulatságot. Ez a Szilveszter a legvidámabbak egyike volt, amit valaha Magyarországon láttak.

Csepelről a Belvárosba

Az új év első éjszakáján autókörútra indultunk a fővárosban. Csepelen a kultúrotthonban már éjfél előtt tetőfokra hágott a hangulat, s egy tűt sem lehetett leejtetni a kiskocsmákban és az éttermekben. Sokan a gyorsvasútra ültek, hogy a Belvárosban keressenek üres helyet. A MOM kultúrteremben nívós műsorral egybekötött, családi szilvesztert ünnepeltek az üzem dolgo-

zói, s még az előtérbe is asztalok kerültek, hogy a sok szórakozni vágyó helyet kaphasson. Visszakanyarodunk a Belváros felé. A Mátyás-pincében a kitűnő magyar borok mellett sok külföldi tőkén termelt borral töltött, színés márkacímekkel ellátott palackot bontanak a vendégeknek, s több mint tucatféle halkülönlegesség között válogathat a vendégsereg.

Tánc a ruhatárban

A Margitszigetre tartunk, melynek nyugodt csendjébe csak a Nagyszálló felől szűrődik át az ünnepi zsvaj, hangulat. Már a ruhatár előtti előcsarnokban is táncoló sereggel találkozunk, s a Nagyszálló minden székét, még az irodáikat is előhordták, hogy valahová leültessek a sok vendéget.

— Bármit kérjenek — fogad bennünket a szálló vezetője —, csak ülőhelyet ne, mert még számolyt sem tudok adni. Belga vadászok, nyugatnémet, román és csehszlovák vendégek emelik poharukat a szilveszterezőknak egy-egy darabkát.

Éjfél előtt a Hungária Kávéház nagyszabású nemzetközi bálján. A vidám hangulatban kitűnően szórakoztak csehszlovák vendégeink is

Cimbalom üti az éjfélt

Bekukkantunk a Pilvaxba, ahol most is, mint akkor „Petőfi úr” idején, cimbalmon ütötték ki az éjféli óráját. Áll a bál az Újságíróklubban is, ahol fülsiketítő éljenzés közben sorsolják ki a pirosfülű, göndőrfarkú kismalacot. A Fészekben a pendlizés közbeni percek alatt szaladnak be a művészek, s a kiváló színészek, énekesek egymás szórakoztatására szerepelnek. A

Népstadion márványtermében az ország legkiválóbb, a múlt évben sok sikert aratott, s az új évben olimpiára készülő sportolónk vigadtak. Az Operában 7 órakor kezdődött a hagyományos „A denevér” előadás, s utána a nézősereget és a művészeket a szomszédos étteremben várta a Szilveszter. Obudára igyekeztünk ezután, ahol az ablakokból kiáramló fénypászták — szinte nappali

világosságot teremtettek. Itt is vigasság, mulatozás. De érdekes, hogy a kiskocsmák szokásos törzsvendégserege most átengedte az asztalokat a Belvárosból jövőknek, a tősgyökeres óbudaiak többsége házimurikat rendezett. Szól a sramlizene a kiskocsmákban, s a bel-

ső kerületekből odatódult vendégsereg minden talpalatnyi helyet megszáll. Zsúfolóság tele a Fekete medve, az Ó-vendéglő, a Vadászkunyhó, a Flórián és a Cserepes kiskocsmá, s régi óbudaik szokás szerint a fehérsipkás szakácsok hatalmas lábason óriás fakanállal verik ki az éjféli tizenkét órát.

Egy fröccs — a Tejvendéglőben

Újra Pest felé vesszük utunkat, a Margit-hídnál kiszállunk a gépkocsiból, s hagyjuk magunkat sodortatni az emberárral. Már hajnalra jár az idő, s az utakat végestelen végig „kivégzett” trombiták ezrei borítják. A ház mesterek hatalmas kupacokba seprik a színes szalaggal díszített trombitákat, csákókat, s az eldurantott luftballonok földi maradványait. A Moszkva térnél alarcos „banditák” állják utunkat,

egy óvatlan pillanat, s a bámmészködő derekára máris rátekerődik lasszójuk. Van nevetés, van vigasság, míg nagy ügyvel-bajjal kikecmereg a kötéltől egy fiatal nő. A Tejvendéglő nyitva van, s aki akarja, tejjel öblítheti le az éjszaka borát. Mellette a Csemegebolt alkalmi elárúsítóhelyén azonban nagyszerű borvásár folyik; sokan itt szerzik be az utolsó erősítéseket.

„Betyárok” a Körúton

Huszárok rohannak végig az utcán, s nemcsak csákójuk és kardjuk van, de még kackiás bajuszt is ragasztottak orruk alá. Marcona betyárok riogtatók az ijedős asszonynepet. Durrogást durrogás követ. Egy óvatlan pillanat, s a tréfacsinálók máris kibökik a magasba ágaskodó luftballonokat. Hosszú, óriás „csörgőkigó” csavarja végig az utcán hatalmas testét — vidám emberekkel összefogott füzérlánc. Néhány perc alatt olyan hosz-

szúra nő, mint a mesebeli óriáskigó, melynek egyik utcától a másikig ér a teste. A November 7 téren „táncmulatságot” rendez egy ifjú pár, akiknek, úgy látszik, az egész éjszaka áttáncolása után is maradt még ritmus a lábában. Trombitákkal, harsány énekkel szolgáltatja a zenét az összegyűlt embertömeg, pillanatok alatt újabb és újabb párok lépnek be a táncolókat körülvevő embergyűrűbe.

120 ezer borkorcsolya

Jól vizsgázott a vendéglátóipar, a konyhák inycmesterei, a szakácsok izletesebbnél izletesebb ételkülönlegességekkel szolgálták a vendégeknek, s több helyen akár 30-40 féle étel között válogathattak a szilveszterező. Ennyi étel és ital még soha nem fogyott Budapesten. A becslések szerint mintegy 5000 hektoliter hordósborj ütöttek csapra, és tízezerszázra bontották a palackborokat, durrantották a pezsgősüvegeket, habzóborokat. Nyolcvan mázsá halat rántottak ki vagy szeleteltek csipős paprikával ízesített, bor után követelődő halászlébe. Ötven mázsányi húsból főztek — mintegy 120 000 adagnyi borkorcsolyát. A rengeteg sütemény mellett az eddesszájúak részére még mintegy húsz mázsá gesztenyepürét is készítettek, s ehhez csupán tejszínből 15 hektolitert használtak el. Pillanatil sem pihentek a kávéfőzőnők, s bár a blokkok összeszámolása még időbe telik, az előzetes becslések alapján mintegy kétmillió adag kávé szolgálták fel. Különösebb fennakadást seholsem tapasztaltunk, a vendéglátóipar okos előrelátással „kerületi bázisokat” állított fel, s ahol már csappantak a készletek, gyorsjáratú autókkal a „bázisokból” pótolták az étel- és italfélségeket.

szövetkezeti városaiban, Túrkevéen, Karcagón, Mezőtúron és Kiszécsényen nagyszerű kabaréműsort rendeztek. Mozgalmas volt a Tisza-parti Szilveszter is. Szeged vendéglőiben és éttermeiben több mint félezer szakács, felszolgáló és csapos mérte a bort, tálalta a szilveszteri vacsorát. Természetesen nem hiányozhatott a híres szegedi halászlé sem!

Akik „ellőtték” az óévet

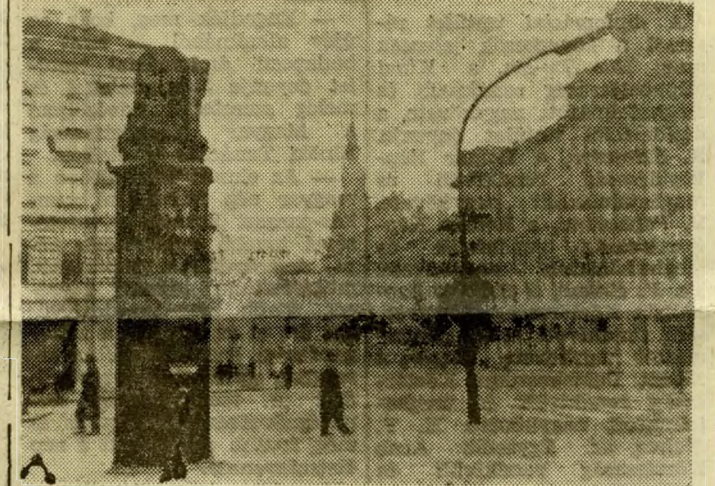
Voltak, akik hivatásuknál fogva távol hazájuktól köszöntötték az új esztendőt. Így például tengerjáróhajóink legénysége, akiknek egy része Fiumében, más része Triestben, illetve a Fekete-tengeren ünnepelte az 1960-as esztendő beköszöntését. A hajók manőver-mozsarái, melyek máskor a kikötőkötelet lövik partra,

ponban éjfélkor hatalmas fadagút durrantottak a levegőbe, ami hajósszokás szerint azt jelenti: ellőtték az esztendőt.

Igy búcsúzott Budapest, az ország, minden hazánkfia a sikereiben gazdag esztendő-től, így köszöntötte az új évet! Nagy Lajos

Sokan énekelték Szilveszter éjszakáján, hogy „egyre miavárom a Nemzetinél...” Fotoriporterünk is ezt látta az új év első óráiban

Ugyanarra járt fényképezőgéppel reggel félkilenckor is. Ekkor már aludt a város

(Alberti Antal felvétele)